

EGLISE ORTHODOXE DES GAULES

ORDINAIRE
DE LA DIVINE LITURGIE
SELON
L'ANCIEN RITE DES GAULES

**BOSKA LITURGIA
WEDŁUG DAWNEGO OBRZEDU GALÓW**

Wydanie opublikowane za zgodą Jego Wysokości Grzegorza, Biskupa miasta Arles (Francja)
i Kościoła Prawosławnego Galów.

Objaśnienia:

Tekst czytany na głos : Błogosławieni, którzy są wezwani na ucztę
Baranka

Rubryka: Celebrans błogosławi szaty liturgiczne

Tekst czytany cicho: Błogosławione wejście świętych

MODLITWY PRZYGOTOWAWCZE (FAKULTATYWNE)

Kapłan może odmówić następujące modlitwy: Królu Niebieski i Psalm 43 (Osądź mnie, o Panie...)

POBŁOGOSŁAWIENIE SZAT LITURGICZNYCH

Celebrans błogosławi szaty, trzymane przez duchowieństwo (diakonów), mówiąc:

Niech będzie błogosławiony Pan Bóg Wszechmocny

Lud : Amen

Niech będzie błogosławiony Syn Jego Jedyny, Jezus Chrystus,
nasz Pan

L: Amen

Niech będzie błogosławiony Duch Święty Pocieszyciel

L: Amen

Albo:

Błogosławiony niech będzie nasz Bóg, teraz i na wieki wieków

L: Amen

PRZYGOTOWANIE DARÓW

Przygotowanie darów wykonuje diakon. Jeśli nie ma diakona, wykonuje je ksiądz. Zawsze należy używać zakwaszonego chleba (Przygotowanego wg przepisów Kościoła Prawosławnego Koptów, dorzucając odrobinę soli) i preferować słodkie czerwone wino.

W pełni sprawowany i stojący przy Tabeli Przygotowań diakon mówi:

Diakon: W imię Ojca + i Syna i Ducha Świętego. Amen.

Dla nas rodzi się Dziecko; dla nas dany jest Syn, a jego imię będzie nazwane cudownym Doradcą, potężnym Bogiem, Księciem Pokoju, Aniołem Wielkiej Rady, wiecznym Ojcem; i Jego królestwu nie będzie końca.

Przez modlitwy Bogurodzicy, Zbawicielu, zmiłuj się nad nami.

On bierze chleb w lewą rękę, mówiąc:

Diakon: Błogosławieni, którzy są wezwani na ucztę weselną Baranka. Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata.

Prawą ręką, trzy razy czyniąc znak krzyża nad chlebem:

Diakon: Baranek Boży poświęcony został w ofierze. On + odkupił wszystkie narody; On uczynił nas + królami i kapłanami naszego Boga, i będziemy królować z Nim na ziemi.

On kładzie chleb na patenę i nalewa wino do kielicha.

Diakon: Jeden z żołnierzy włócznią przebił Mu bok, a natychmiast wypłynęła krew i woda. Przez Jego rany zostaliśmy uzdrowieni. Przyjdźcie, a pokażę wam Oblubienicę, która ma Baranka za swego Oblubieńca.

Wlewa trochę wody do kielicha

Diakon: O Boże, który cudownie stworzyłeś, a jeszcze wspanialej przywróciłeś godność naszej ludzkiej natury, daj nam, dzięki tajemnicy tej wodzie i winu, abyśmy mogli uczestniczyć w boskim życiu Tego, który uniżył się, aby uczestniczyć w naszym ludzkiej naturze.

Po nasyceniu wonią kadzidła w rosnącym kadzidle kładzie ją nad pateną.

Diakon: Najpierw w łonie Dziewicy, potem w jaskini, a potem w grobie Odpocząłeś, Stwórco nieba i ziemi. Teraz zechciej żyć w nas, Zbawicielu ludzkości.

Przykrywa patenę i kielich osobnymi welonami, a następnie przykrywa większą zasłoną (palla sirica), przy czym każda zasłona jest najpierw nasycana wonią we wznoszącym się kadzidle.

Jeśli umieści patenę na kielichu, zostaną użyte tylko dwie zasłony: jedna dla kielicha i pateny razem, a następnie palla sirica na górze.

Diakon: Pan, nasz Bóg, Wszechmogący, króluje. Radujmy się i oddajmy Mu chwałę. Albowiem zbliżają się gody Baranka, a Jego Oblubienica, Kościół, przygotowała się; Jest ozdobiona bisiosem, olśniewająca i czysta, odziana w chwałę świętych.

Dzięki ich modlitwom, o Panie, szczególnie ze św. (Cyryla i Metodego...)**św. N.**, których pamięć zachowujemy dzisiaj, bądźcie świadomi waszego sługi, Prymasa,... naszego biskupa **N.** , naszego kapłana **N.** , waszych sług **N. N.** (*tutaj są upamiętnieni żyjący i odeszli, o które prosili modlitwy*) i cały twój lud, i ja, twój niegodny sługa **N.**

Okadza dary, mówiąc:

Diakon: O Panie, niech nasze ofiary staną przed twoim Obliczem jako przyjemna woń dla zbawienia całego świata, przez twoją miłość i miłosierdzie dla ludzkości, Ojczy, Synu i Duchu Święty, nasz Boże, Którzy jesteście błogosławieni i Którzy życie i królujcie triumfalnie na wieki wieków. Amen.

Diakon okadza cały Kościół

(Ta strona dotyczy tylko mszy pontyfikalnej)

WEJŚCIE BISKUPA

Biskup i kapłani wchodzą przed poranna Mszą odziani w szaty liturgiczne. Dwaj diakoni niosą dikirion i trikirion, Diakon głosi:

Diakon: Powstań! Bądźmy czujni w milczeniu!

Chór śpiewa Praelegendum, podczas gdy duchowni i służby przechodzą do ołtarza, podczas gdy duchowni mówią niskim głosem:

Diakon: W pokoju do Pana módlmy się !

BISKUP: Niech Pokój będzie z Wami

L: i z duchem Twoim

D: Módlmy się

L: Kyrie Eleison

BISKUP: Panie, otwórz dłoń Twoją i z Wysokości Twego Majestatu daj mi moc, abym mógł ci posługiwać przed tym ołtarzem i złożyć ci bezkrwawą ofiarę, albowiem Twoje jest Królestwo, Moc i Chwała, na wieki wieków,

L: Amen

Po tej modlitwie Biskup trzyma Pastorał w lewej ręce i prawa błogosławi wiernych, którzy śpiewają:

L: Ton despotin, ke archierea imon, kyrie philata, is pola eti despota, is pola eti despota, is pola eti despota

Święta i Boska Liturgia

KATECHUMENÓW

Rozpoczęcie liturgii oznajmia dźwięk dzwonków.

Prócz wyjątkowych wskazówek, za każdym razem, kiedy diakon coś wygłasza, trzymając stulę prawa ręką, pokazując wiernym krzyż

OBRZĘD WEJŚCIA

Diakon: Powstań! Bądźmy czujni w milczeniu!

Chór śpiewa Praelegendum, podczas gdy duchowni i służby przechodzą do ołtarza, w następującej kolejności: niosący krzyż (porte cherubins), truferariusz, akolici ze świecami, diakoni, księża, biskup.

PRAELEGENDUM (antyfon przed czytaniem lub Hymn wstępny a podczas wykonywanego śpiewu, kapłani zbliżają się do Sanktuarium).

Diakon: W pokoju do Pana módlmy się !

Kapłan: O Panie, nasz Boże, który wyznaczyłeś armie aniołów, aby służyły twojemu majestatowi w niebiosach, spraw, aby nasze wejście do Świętego Świętych było jednym z twoimi bezcielesnymi duchami, aby razem z nami świętowali twoją nieograniczoną dobroć. Tobie chwała na wieki wieków.

Kiedy docierają do wejścia do sanktuarium, kapłan błogosławi portal.

Diakon: Amen. Ojcze, pobłogosław wejście.

Kapłan: Błogosławione niech będzie wejście świętych.

Diakon otwiera święte wrota i umieszcza Ewangelię na ołtarzu. Inni duchowni wchodzi do sanktuarium, kapłani całują Ewangelię, a następnie ołtarz, każdy mówi niskim głosem:

Kapłan: Witaj, Słowo życia wiecznego! Witaj, tronie Najwyższego!

Kapłan całuje korporał (antymis), mówiąc cicho:

Kapłan: Przez modlitwy świętego, którego relikwia jest tutaj obecna, zmiłuj się nad nami, Panie.

Podnosi ręce, mówiąc cicho:

Kapłan: Królu Niebieski, Pocieszycielu Duchu Prawdy, który wszędzie jesteś i wszystko napełniasz, Skarbnico Dóbr i Dawco życia, przyjdź i zamieszkać w nas, i oczyść nas od wszelkiej zmyy i zbaw, o Dobry, dusze nasze

Kapłan: O Boże, + przyjdź mi z pomocą.

Duchowieństwo: O Panie, pośpiesz mi na pomoc.

Kapłan: O Panie, + otwórz moje usta.

Duchowieństwo: a moje usta będą głosić Twoją chwałę.

Duchowieństwo: Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu;
DIAKON: jak było na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków.
Amen.

Po śpiewaniu Praelegendum diakon woła:

Diakon: Bądźmy uważni w ciszy!

Kapłan błogosławi ludzi, mówiąc:

Kapłan: Pan + z wami.

Ludzie: I z duchem twoim

TRISAGHION

Akolita podaje kadzielnicę kapłanowi, który błogosławi kadzidło, mówiąc niskim głosem:

Celebrans: Błogosławione niech będzie to kadzidło, przez tego, dla którego się pali na chwałę

Kapłan okadza ołtarz ze wszystkich czterech stron. Diakon bierze następnie kadzielnicę i okadza ikony, ludzi i duchowieństwo, w tym czasie wykonywany jest śpiew Trisagion.

Kapłan: + Agios o theos, (Święty Boże)

Duchowieństwo: Agios ischyros, agios athanatos, (Święty mocny, Święty a nieśmiertelny...)

Ludzie: Zmiłuj się nad nami.

Chór: + Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny,

Ludzie: Zmiłuj się nad nami.

Chór: + Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny,

Ludzie: Zmiłuj się nad nami.

Kapłan podnosi Ewangelie, wykonuje znak krzyża nad ołtarzem i ogłasza:

Błogosławiona Święta Trójca, w niepodzielnej Jedności, wieczna, i nieśmiertelna, chwała Jej i uwielbienie na wieków wieków.

Lud : Amen

W liturgii pontyfikalnej: Biskup staje przed Świętym wejściem, trzyma dikyrion i trikyrion i mówi:

Panie, spójrz z Niebios, zobacz, przyjdź i wzmocnij te winnicę, którą posadziła twoja prawica

KYRIE

(śpiewane przez 3 osoby, wolno modulując)

CHOR: KYRIE ELEISON

HYMN

Śpiewany przez wszystkich, antyfony na poszczególne okresy liturgiczne:

W Adwencie, po Zesłaniu Ducha Świętego, a w trzecią i ostatnią niedzielę po Epifanii : Benedictus

Wielki Post (Gesimes) : Hymn Św. Notker le Bègue (Jakala)

Post : Beatitudes

W Boże Narodzenie, w Niedziele Wesela w Kanie i Wielkanoc : Gloria

Zgodnie ze Świętami : Hymn lub wielka Antyfona

(Podczas Hymnu, diakon lub ksiądz okadza kościół, duchowieństwo i wiernych)

LITURGIA KATECHUMENÓW

Kapłan, bierze Ewangelię i wykonując z nią znak Krzyża w powietrzu, woła:

Kapłan: Błogosławiony Święty + Trójcy, niepodzielnej jedności, wieczny, nieśmiertelny, niewidzialny, któremu cześć i chwała na wieki wieków.

Ludzie: Amen.

KYRIE

Chór: Kyrie eleison.

HYMN

Wyznaczony hymn jest teraz śpiewany przez wszystkich. Zazwyczaj jest to Benedictus Deus Dominus Israel, (Błogosławiony Pan Bóg Izraela), ale zmienia się go w zależności od pory roku lub święta.

Od Septuagesima do Quinquagesima: hymn Notkera Balbulusa. Podczas Wielkiego Postu: Błogosławieństwa. Od świąt Bożego Narodzenia do Niedzieli Wesela w Kanie i w okresie paschalnym: Gloria in excelsis. W święta: hymn (troparion) święta może być wykonywany.

Podczas hymnu diakon okadza kościół, duchowieństwo i lud.

ZBIÓR

Modlitwa celebransa:

Kapłan: Święty Boże, spoczywający w świętych, którego wychwalają serafini i cherubini, Ty, który sprowadziłeś wszystkie rzeczy z nieistnienia do istnienia, dając nam, twoim niegodnym sługom, nawet teraz stać przed chwałą twojego świętego ołtarza i ofiarować chwałę i cześć dla Ciebie; udziel (ześlij) nam niebieskiego chleba, przez naszego Pana i Boga, Jezusa Chrystusa, naszego Zbawiciela i Odkupiciela, który nas błogosławi i uświęca mocą i ogniem Ducha Świętego; Ty, który żyjesz i królujesz teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Ludzie: Amen.

Duchowieństwo siada

CZYTANIE ZE STAREGO TESTAMENTU

Pierwszy lektor pochyla się do ołtarza i mówi do celebransa:

Lektor: Ojcze, pobłogosław mnie.

Kapłan: Błogosławiony + bądź naszym Bogiem przez usta Jego świętych proroków.

Lub, jeśli czytanie pochodzi z tekstu patrystycznego, żywotów świętych lub Dziejów Świętych Apostołów:

Kapłan: Błogosławiony + bądź (zwiastunem Boga) naszym Bogiem przez usta Jego świętych.

Lektor: Czytanie z Księgi N., Proroka *lub* Czytanie z Dziejów Świętych Apostołów *lub* odczyt z życia świętego N.

PIERWSZE

Chór śpiewa wyznaczonego stopniowego według właściwego.

Podczas śpiewania subdiakon przedstawia celebransowi księgę listów.

CZYTANIE APOSTOLSKIE

Subdiakon lub drugi lektor pochyla się do ołtarza i mówi do celebransa:

Lektor: Ojcze, pobłogosław mnie.

Kapłan: Błogosławiony + bądź zwiastunem Boga przez usta swoich świętych apostołów.

Lektor: Czytanie z Listu błogosławionego Apostoła Pawła do N. lub Czytanie z katolickiego Listu błogosławionego Apostoła N.

Po zakończeniu czytania wszyscy wstają

BENEDICITE (Pieśń Trzech Młodzieńców)

Chór:

Kantor: Jesteście błogosławiony, o Panie,

ludzie: Boże naszych przodków, godny chwalenia i uwielbienia na wieczność.

Kantor: A błogosławione i szanowane jest imię twojej chwały, bo jest święte,

Ludzie: godny chwalenia i uwielbienia na wieczność.

Kantor: Jesteś najbardziej błogosławionym

chór: w świętej świątyni Twojej chwały,

Ludzie: godny być chwalonym i uwielbionym na wieczność.

Cantor: Jesteś najbardziej błogosławiony,

chór: królujesz na tronie twego wyniosłego Królestwa,

Ludu: godny chwały i uwielbienia na wieczność.

Kantor: Jesteś najbardziej błogosławiony,

chór: siedzisz na cherubach, wpatrując się w głębiny,

Ludzie: godny być chwalonym i uwielbionym na wieczność.

Chór: Całe stworzenie cię błogosławi! Niebo, ziemia, ocean i wszystko w nich,

Ludzie: godny być chwalonym i uwielbionym na wieczność.

EWANGELIA

Alleluja z werselem śpiewana jest przez chór wyznaczony we właściwym. Podczas Wielkiego Postu zastępuje go trakt.

Podczas Alleluja celebrans udziela Ewangelii diakonowi.

Po Alleluja diakon unosi Ewangelię i przenosi ją na ambonę, poprzedzoną kadzidłem, światłami i fanami. Woła:

Diakon: Agios! Sanctus! Święty! Panie, Boże wszechmogący!

Ludzie: Ten, który był. Ten, który jest i Ten, który ma przyjść !

Wchodzi na ambonę i odwraca się do celebransa.

Diakon: Ojcze, pobłogosław mnie.

Kapłan: Niech Jezus, nasz Bóg, Pierwszy i Ostatni, żyjący na wieki wieków, który trzyma klucze śmierci i otchłani, da ci + czyste serce i czyste usta, i głos jak rozbrzmiewająca trąba, aby głosić Słowo z wielką mocą.

Otwórz nasze uszy, Panie, abyśmy mogli zrozumieć, co Duch mówi do Kościoła.

Diakon kładzie Ewangelię na ambonie i okadza ją.

Diakon: Powstańmy ! Bądźmy uważni! Wysłuchajmy świętej Ewangelii !

Kapłan błogosławi ludzi.

Kapłan: Pan + z wami.

Ludzie: I z twoim duchem.

Diakon: Czytanie z Ewangelii + według świętego *N.*

Ludzie: Chwała Tobie, Panie!

Diakon uroczyście intonuje Ewangelię. Na końcu:

Ludzie: Chwała Tobie, o Chryste!

TAJEMNICA APOKALIPSY

Chór: Święty, Święty, Święty, Boże wszechmogący! Ten, który był, który jest, i który ma przyjść. Niech każda rasa, każdy język, każdy lud, każdy naród Go wywyższają. Albowiem On uczynił z nas królów i kapłanów, a będziemy królować z Nim na ziemi. Jemu chwała na wieki wieków. Amen.

Msza pontyfikalna: wszyscy: Is pola eti despota

HOMILIA

LITANIA

Diakon wchodzi przez Święte Wrota, zwraca się twarzą do Ołtarza i , jeżeli nie ma innych wskazań, odmawia błagalną litanię

Litanię św. prowadzi diakon, a ludzie za każdym razem odpowiadają.

Diakon: Wołajmy wszyscy z całej duszy i ze wszystkich myśli naszych wołajmy: Kyrie eleison

Ludzie: + Kyrie eleison.

Diakon: O pokój z wysokości, i spokojne czasy, dla świętego Kościoła, który sięga aż po krańce ziemi i dla zjednoczenia wszystkich, do Pana módlmy się.

Ludzie: + Kyrie eleison.

Diakon: Dla naszego Prymasa biskupa Gregory'ego; dla naszego biskupa Gorazada wszystkich biskupów, kapłanów i diakonów; za całe duchowieństwo i wszystkich wiernych, do Pana módlmy się.

Ludzie: + Kyrie eleison.

Diakon: Za ten święty Dom Boży i za tych, co z wiarą, pobożnością i bojaźnią Bożą do niego przychodzą, za to miasto i jego mieszkańców, za ten kraj, za tych, którzy nimi zarządzają, a w szczególności za N..., naszego Prezydenta, przedstawicieli rządu, aby Bóg dał im mądrość w zarządzaniu, abyśmy mogli żyć bezpiecznie w pokoju, do Pana módlmy się.

Ludzie: + Kyrie eleison.

Diakon: Za wszystkich wybranych przez Lud, za władzę, za mnichów, mniszki i dziewice; za mężów, żony i dzieci; za osoby samotne, wdowy i sieroty; i za wszystkich, którzy trudzą się i pracują, którzy są pozbawieni pracy, do Pana módlmy się.

Ludzie: + Kyrie eleison.

Diakon: Módlmy się o pogodę, płodność pól, obfitość owoców ziemi i zdrowe powietrze, ziemię, wodę i przestrzeń, do Pana módlmy się.

Ludzie: + Kyrie eleison.

Diakon: Módlmy się za grzeszników, katechumenów, za tych, którzy szukają Boga, ale nie mogą Go jeszcze odnaleźć, i za tych, którzy nie szukają Go lub nie potrafią otworzyć się na Jego łaskę, do Pana módlmy się.

Ludzie: + Kyrie eleison.

Diakon: Módlmy się za tych, którzy wyznają błogosławione imię Chrystusa, za tych, którzy są prześladowani i za ich prześladowców, za tych, którzy podróżują i o bezpieczny powrót dla nich, za chorych i cierpiących (a zwłaszcza dla N. i N.), za tych, którzy dręczą smutek, udręka, samotność lub nieczyste duchy, do Pana módlmy się.

Ludzie: + Kyrie eleison.

Miejsce na inne specjalne intencje (np. Chrzest, święcenia itp.) Mogą być wstawione w tym miejscu.

Diakon: Za naszych zmarłych: matki, ojców, siostry i braci (a zwłaszcza dla *N. i N.*) i wszystkich zmarłych, o wieczny odpoczynek dla nich, do Pana módlmy się.

Ludzie: + Kyrie eleison.

Diakon: Za tych, którzy śpiewają, służą i czynią dobro innym, poprzez uczynki miłosierdzia w świętym Kościele, Do Pana módlmy się.

Ludzie: + Kyrie eleison.

Diakon: Aby Pan nappełnił nas swoją łaską poprzez modlitwy Bogurodzicy, Matki Boga i Dziewicy Maryi, Świętego Archanioła Michała i wszystkich zastępów niebieskich, św. Jana Chrzciciela, Wodza, Apostołów, Męczenników i Wyznawców świętego (Serafina z Sarowa), Świętych Nosicieli Mirry i Świętego *N.*, których pamięć zachowujemy dzisiaj, i wszystkich świętych.

Ludzie: + Udziel tego, o Panie.

Diakon: Aby Pan udzielił nam przebaczenia naszych grzechów i chrześcijańskiego, szczęśliwego w pokoju zakończenia naszego życia.

Ludzie: + Udziel tego, o Panie.

Diakon: Aby Pan zachował nas w czystości Wiary i w więzi doskonałej miłości.

Ludzie: + Udziel tego, o Panie.

Diakon: Powiedzmy z całego serca i z całego ducha:

Ludzie: + Kyrie eleison. Kyrie eleison. Kyrie eleison.

Modlitwa kończąca litanie (wezwania)

Kapłan kończy litanie niskim głosem. O ile nie zaznaczono inaczej we właściwym, stosuje się następujący formularz:

Kapłan: O Boże, nasza ucieczko i nasza siło, Dawco wszystkich dobrych rzeczy, wejrzyj na prośby Twojego Kościoła. Udziel nam tego, o co prosimy z taką pewnością.

Doksologia jest wykrzyknięta na głos.

Przez twoje miłosierdzie i miłość do ludzkości, Ojca, + Syna i Ducha Świętego, naszego Boga, który jest błogosławiony, i który żyje i króluje na wieki wieków.

Ludzie: Amen.

LITURGIA WIERNYCH

Wyznanie Wiary

Diacon: (zwrócony do wiernych): Bądźmy czujni w milczeniu !

Kapłan odwraca się, aby błogosławić wiernych.

Kapłan: Pan + z wami.

Ludzie: I z twoim duchem.

SYMBOL NICEJSKO-KONSTANTYNOPOLITAŃSKI

Diakon: Niech nasze usta będą otwarte, i głoszą to, co wiara umieściła w naszych sercach.

Kapłan: Wierzę w jednego Boga,

Jak prezbiterium zaczyna modlitwę, diakon podaje Kapłanowi kadzidło

Kapłan: Przez modlitwy św. Michała Archaniola, który trzyma aromaty, po prawej stronie ołtarza, pobłogosław, Panie, to kadzidło i przyjmij te wonności.

Lud: Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych. I w jednego Pana Jezusa Chrystusa, Syna Bożego Jednorodzonego, który z Ojca jest zrodzony przed wszystkimi wiekami. Bóg z Boga, Światłość ze Światłości, Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego. Zrodzony, a nie stworzony, współistotny Ojcu, a przez Niego wszystko się stało. On to dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba. I za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem. Ukrzyżowany również za nas, pod Poncjuszem Piłatem został umęczony i pogrzebany. I zmartwychwstał dnia trzeciego, jak oznajmia Pismo. I wstąpił do nieba; siedzi po prawicy Ojca. I powtórnie przyjdzie w chwale sądzić żywych i umarłych, a Królestwu Jego nie będzie końca. Wierzę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, który od Ojca pochodzi. Który z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę; który mówił przez Proroków. Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół. Wyznaję jeden chrzest na odpuszczenie grzechów. I oczekuję wskrzeszenia umarłych. I życia wiecznego w przyszłym świecie. Amen.

Lub Skład Apostolski:

Wierzę w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi. I w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedyne, Pana naszego, który się począł z Ducha Świętego. Narodził z Maryi Panny, umęczon pod Ponckim Piłatem, ukrzyżowan, umarł i pogrzebion. Zstąpił do piekieł, trzeciego dnia zmartwychwstał. Wstąpił na niebiosa, siedzi na prawicy Boga Ojca wszechmogącego. Stamtąd przyjdzie sądzić żywych i umarłych. Wierzę w Ducha Świętego, Święty Kościół powszechny, świętych obcowanie, grzechów odpuszczenie, ciała zmartwychwstanie, żywot wieczny. Amen.

WIELKIE WEJŚCIE

Ofertorium

Kapłan stoi przed Świętymi Drzwiami i staje twarzą w twarz z wiernymi, mówiąc:

Kapłan: Umiłowani bracia i siostry, wzywajcie ze mną Ducha Świętego, aby dał mi swoją niewysłowioną moc, a ja, niegodny kapłan, abym mógł ośmielić się ofiarować Świętą Ofiarę naszego Pana Jezusa Chrystusa, ponieważ tak naprawdę On, sam się ofiaruje i jest ofiarowany, Ten, który przyjmuje i rozdaje, Ten, który jest wieczny z Ojcem i Duchem Świętym, na wieki wieków.

Ludzie: Amen. Niech Duch Święty zstąpi na ciebie, a moc Najwyższego osłoni cię.

Kapłan kłania się wiernym.

Kapłan: Wybaczcie mi, moi bracia i siostry.

Ludzie: Przebacz nam, Ojcze, i módl się za nami.

Kapłan błogosławi wiernych.

Kapłan: Niech Bóg + wybaczy wam.

Sonus

Ludzie: Niech wszystkie śmiertelne ciała milczą i stoją w strachu i drzeniu; odrzućcie każdą światową myśl; ponieważ król królów i Pan panów zbliża się do składania ofiary, oddając się jako pokarm dla wiernych.

Podczas sonusa diakon otrzymuje błogosławieństwo od celebransa i udaje się do sacrarium, gdzie bierze Dary i, prowadzony przez subdiakonów i akolitów, niesie je w procesji przez zachodni koniec kościoła do sanktuarium. Ludzie odwracają się twarzą do darów i kłaniają się, gdy przechodzą.

Tymczasem kapłan wypowiada następującą modlitwę niskim głosem.

Kapłan: Nikt, kto jest związany pragnieniami i namiętnościami ciała, nie jest godny stawić się przed Tobą, zbliżyć się do Ciebie i służyć Ci, Królu chwały, gdyż służenie ci jest wielkie i niesamowite nawet dla niebiańskich mocy. Niemniej jednak, dzięki swojej niewysłowionej i niezmierzonej dobroci wobec ludzkości, stałeś się człowiekiem będąc prawdziwym Bogiem, i stałeś się naszym Najwyższym Kapłanem, powierzając nam, Nauczycielu wszystkich rzeczy, posługę tej liturgicznej i bezkrwawej Ofiary. Ty sam, Panie Boże nasz, panuj nad tymi, którzy są w niebiosach i na ziemi; Tylko Ty jesteś na tronie Cherubinów, Panie serafinów, Królu Izraela; Tylko ty jesteś święty, odpoczywasz wśród świętych. Wspomnij na wszystkich posługujących. Spójrz na mnie grzesznika i niegodnego sługę; oczyść moją duszę i serce, usuń zło z sumienia; mocą Twojego Ducha Świętego spraw, abym przyobleczony w łaskę kapłańską, w sposób godny mógł stanąć przed Świętym Stołem i poświęcić twoje najczystsze i najświętsze Ciało i twoją cenną Krew. Przychodzę przed tobą z pochyloną głową i błagam Cię, nie odwracaj ode mnie twarzy, nie wyrzucaj mnie spośród liczby twoich dzieci, ale uczyni mnie, grzesznikiem i niegodnym sługą, godnym do przedstawienia tych Darów do Ciebie.

LAUDUS druga część Sonus

Gdy diakon przechodzi przez Święte Drzwi niosąc Dary, ludzie śpiewają laudes, jeżeli nie ma innych wskazań.

Ludzie: Chóry aniołów idą przed Nim ze wszystkimi księstwami, zastępami, Cherubinami o niezliczonych oczach i serafinami z sześcioma skrzydłami, którzy zasłaniają twarze, śpiewając: Alleluja! Alleluja! Alleluja!

W CZASIE WIELKIEGO POSTU : Chwała Tobie Panie (3 razy)

Celebrans otrzymuje kielich i patenę od diakona i kładzie go na ołtarzu, patenę po lewej i kielich po prawej. Usuwa mniejsze welony i odkłada je, przykrywając Dary palla sirica, po nasyceniu w woni nałożonego kadzidla. Następnie bierze kadzielnicę i kadzi Dary, mówiąc cicho:

Kapłan: Szlachetny Józef, kiedy zdjął twoje najczystsze Ciało z Drzewa, owinął je pięknym płótnem, namaścił go wonnościami i położył w nowym grobie. Twój grób, o Chryste, jest wspanialszy niż jakiegokolwiek królewskie mieszkanie, ponieważ jest to komora ślubna i źródło naszego zmartwychwstania.

Kłania się i błogosławi Dary, mówiąc:

Z pokornym duchem i sercem skruszonym, modlimy się do Ciebie, Panie, aby anioł napełnił tę ofiarę swoim błogosławieństwem + zszedł na tę ofiarę, przygotowaną dla chwały Twojego imienia.

Lavabo

Kapłan myje ręce, modląc się wersetami z Psalmu 25:

Kapłan: Umyję ręce między niewinnymi i otoczę twój ołtarz, Panie, abym mógł usłyszeć głos uwielbienia i opowiadać o wszystkich twoich cudach. Panie, kocham piękno twojego domu i miejsce świątyni twojej chwały. Moja stopa stoi na prostej drodze; Będę Cię błogosławił, o Panie, w kościołach. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu; jak było na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Kolekta na ofiarowanie

Kapłan mówi cichym głosem:

Kapłan: Przyjmij, O Trójco Przenajświętsza, ofiary swojego ludu i ześlij swą niebiańską łaskę, aby uświęcić dary, które Ci składamy i oczyścić nas ze wszystkich naszych grzechów.

DYPTYKI

Diakon stoi przed Świętymi Drzwiami i śpiewa prośby, gdy przyjmowane są ofiary ludu. Zwyczajowe ofiary to chleb, wino, olej, świece, kadzidło i pieniądze.

Diakon: Przynieśmy (złożmy) nasze ofiary i modlitwy za święty, katolicki i apostolski Kościół, aby Pan go umocnił:

Lud: W wierze i w nadziei i w miłości.

Diakon: Dla naszego biskupa Gregory'ego; dla biskupa Gorazda- dla biskupów naszych siostrzanych kościołów: Marka, Marcina, Pawła, Ioana i Gabriela, ofiarowują Święte Ofiarowanie dla siebie, dla duchowieństwa i każdego chrześcijanina.

Ludzie: I za każdego i za wszystkich!

W jedności z nimi, z naszym biskupem, naszymi kapłanami i obecnymi tutaj ludźmi, zwróćmy uwagę na tych, którzy są chorzy, stoją w obliczu trudnych sytuacji i pielgrzymują; niech Pan udzieli im ochrony, odkupienia, uzdrowienia i pocieszenia.

Módlmy się w szczególności za sługi Boże, *N. i N. (tutaj żywi są upamiętnieni)*, a także za naszych wrogów i za tych, którzy nas nienawidzą. *Chór: (cicho i wielokrotnie, gdy czytane są imiona)* Pamiętaj o nich, o Panie! *Diakon:* W komunii z i na pamiątkę świętego Michała Archanioła i wszystkich wojsk nieba, patriarchów, sędziów, królów i proroków, świętego Jana Chrzciciela i ... *(diakon i ludzie odwracają i łuk w kierunku ikony Matki Bożej)*, a przede wszystkim, Matki Bożej i Dziewicy Maryi.

Ludzie: Jesteś naprawdę Matką Boga: wywyższamy Cię !

Ze świętymi Apostołami: Piotrem, Pawłem, Jakubem i Janem, a także wszystkich uczniów i ewangelistów Pana; Świętych: Szczepana, Jerzego, Katarzynę, i wszystkich Męczenników; świętych Ireneusza, Atanazego, Hilary'ego z Poitiers, Bazylego Wielkiego, Grzegorza Teologa, Jana Chryzostoma, Ambrożego z Mediolanu, Nikołaja, Germanusa z Auxerre, Stanisława, Wojciecha, Cyryla i Metodego, Cezariusza, Nektariusza z Eginy, Jana San Francisco i Germana z Paryża, którego liturgię obchodzimy, oraz wszystkich biskupów i doktorów Kościoła; Świętych Antoniego, Pachomiusza, Kasjana, Benedykta, Kolumbana, Izaaka Syryjczyka, Serafina z Sarowa, Świętych NMP i św. *N.*, których pamięć zachowujemy dzisiaj, i wszystkich świętych .

Chór: (cicho i wielokrotnie, podczas gdy imiona są czytane) Zbliź się do nas, Panie, poprzez ich modlitwy!

Diakon: Z nimi ofiarowujemy nasze modlitwy za wszystkich, którzy poszli przed nami w pokoju Pana, od Adama do dzisiejszego dnia. Módlmy się szczególnie za sługi Boga, *N. i N. (tutaj zmarli są upamiętnieni)* .

(Ta lista będzie uzupełniana w każdym kościele za zgodą biskupa)

Chór: (cicho i wielokrotnie, gdy czytane są imiona) Pamiętaj o nich, o Panie!

Podczas modlitwy za zmarłych chór cicho śpiewa:

Bądź z nami, Panie, przez ich modlitwy

Diakon: My też modlimy się z nimi, za tych, którzy żyli przed nami, od Adama, do dnia dzisiejszego. A szczególnie (za naszych Ojców, świętej pamięci prymasa Ireneusza, Jana, diakona Maksyma n...), za służących Bogu (...)

I tutaj również chór śpiewa cicho: Pamiętaj o nich, o Panie!

Podczas śpiewu ksiądz powiewa powoli welonem nad darami, a diakon zwraca się w stronę ołtarza :

Diakon: Aby Pan pozwolił im odpocząć tam, gdzie światło jego twarzy świeci na nich, do Pana módlmy się.

Ludzie: Kyrie eleison!

ZBIÓR „POST NOMINA”

(Jeżeli nie ma innych wskazań)

Kapłan: Panie Jezu, Boże wszechmogący, naznacz swoją pieczęcią zbawienia twoje sługi i służebnice tu obecne i na całym świecie, aż po krańce ziemi. Niech będą chronieni przed wszelkim złem i niech poznają Ciebie, jedyne Zbawiciela świata, Miłośnika ludzkości, wiecznego z Ojcem i Pocieszycielem.

Celebrans zawsze kończy zbiór następującą doksologią, czyniąc znak krzyża zastoną kielicha.

Albowiem Tobie należy się wszystko + pochwała, błogosławieństwo, mądrość, cześć, moc, potęga i dziękczynienie na wieki wieków.

Ludzie: Amen.

POCAŁUNEK POKOJU

Zostaje ten gest pominięty podczas Mszy w Wielki Czwartek (gdyż tej nocy Zbawiciel został zdradzony pocałunkiem). Pocałunek nie jest również udzielany podczas Mszy w noc Wigilii Paschalnej, ponieważ pocałunek paschalny już został udzielony. W czasie mszy ślubnych tylko panna młoda i pan młody wymieniają pocałunek.

Diakon: Bądźmy uważni (zachowajmy milczenie).

Celebrans całuje ołtarz, a następnie zwraca się do wiernych, mówiąc:

Kapłan: Niech pokój Pański będzie z wami (pośród was).

Celebrans daje pocałunek pokoju duchownym (całując raz, a nie trzy razy, lub tylko uścisk), którzy przekazują go wiernym, którzy z kolei przekazują go sobie nawzajem. Osoba dająca pokój mówi: „Pokój wam i Kościołowi”; osoba przyjmująca pokój odpowiada: „I twemu duchowi”.

Chór i ludzie śpiewają hymn dla Pokoju, aż wszyscy otrzymają pocałunek.

Ludzie: Pokój zostawiam wam, pokój mój wam daję. Nie tak, jak daje świat, Ja wam daję.

Chór: „Daję wam nowe przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiowałem”. Tak powiedział Pan.

Ludzie: Pokój zostawiam wam, pokój mój wam daję. Nie tak, jak daje świat, Ja wam daję.

Chór: „Nie ma większej miłości niż ta: jak oddać życie za przyjaciół”. Tak powiedział Pan.

Ludzie: Pokój zostawiam wam, pokój mój wam daję. Nie tak, jak daje świat, Ja wam daję.

Chór: „Jeśli macie wzajemną miłość, wszyscy będą wiedzieć, że jesteście moimi uczniami”.

Ludzie: Pokój zostawiam wam, pokój mój wam daję. Nie tak, jak daje świat, Ja wam daję.

Chór: Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu; jak było na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Ludzie: Pokój zostawiam wam, pokój mój wam daję. Nie tak, jak daje świat, Ja wam daję.

PRZEKAZANIE ZNAKU POKOJU

Podczas gdy pokój jest dany, kapłan modli się cicho.

Kapłan: Panie Jezu Chryste, który powiedziałeś do swoich apostołów: „Pokój, który wam zostawiam; pokój mój daję wam ”; nie patrz na naszą słabość, lecz na wiarę swojego Kościoła i umacniaj jego więzy pokoju i jedności zgodnie ze swoją wolą, o Miłośniku ludzkości, który żyjesz i królujesz z Ojcem i Duchem Świętym na wieki wieków. Amen.

ANAPHORA

Dialog - Prefacja

Celebrans stoi przed Świętymi Drzwiami, twarzą do ludzi, podczas gdy diakon głosi:

Diakon: Powstańmy ! Bądźmy uważni! (zachowajmy milczenie)
Tajemnica wiary!

Kapłan błogosławi ludzi:

Kapłan: Łaska Pana naszego + Jezusa Chrystusa i miłość Boga Ojca
i dar jedności w Duchu Świętym niech będą zawsze z wami.

Ludzie: I z twoim duchem.

Celebrans podnosi ręce (a diakon, wskazuje stulą).

Kapłan: W górę serca.

Ludzie: Wznosimy je do Pana

Celebrans i diakon zwracają się w stronę ołtarza i kłaniają się.

Kapłan: Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.

Ludzie: Godne to i sprawiedliwe

Immolatio

Celebrans podnosi ręce. O ile nie zaznaczono inaczej, używa się następującego Immolatio.

Kapłan: Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne
i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali
dziękczynienie, Panie, Ojczy święty, wszechmogący, wieczny Boże.
Ty z jednorodzonym Synem Twoim, Jezusem Chrystusem, Panem
naszym. To poprzez Niego Aniołowie głoszą Chwałę Twoją, a wielcy
tego świata wielbią cie, i bojąc się, padają na kolana.

Niebiosa, wszystkie niebiańskie stworzenia i serafini radują się i wielbią ciebie. Błagamy Ciebie, pozwól, by nasze głosy dołączyły do nich, wołając:

Sanctus

Diakon unosi wieżę, a wraz z nią czyni znak krzyża na chlebie.

Ludzie: Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów. * Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej. * Hosanna na wysokości. * Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie. * Hosanna na wysokości.

Post Sanctus

O ile nie zaznaczono inaczej w odpowiednim, używany jest następujący Post Sanctus.

Kapłan: Prawdziwie święty, prawdziwie błogosławione jest Słowo i Stwórca i Bóg majestatu. Zstąpił z nieba i przyjął postać sługi, dobrowolnie przyjmując cierpienie, aby uwolnić własne stworzenie i przywrócić je na obraz swojej chwały; nasz Zbawiciel, Jezus Chrystus, który w przeddzień męki wziął chleb w swoje święte i czcigodne ręce. podniósł oczy ku niebu, ku Tobie, Ojczy Święty, wszechmogący i wieczny Boże; i, dziękując, pobłogosławił go, łamał i dał swoim apostołom i uczniom, mówiąc:

SŁOWA KONSEKRACJI

Celebrans porusza się, by stanąć nieco na prawo od środka ołtarza. Prawą ręką wskazuje chleb (dłonią skierowaną do góry), podczas gdy diakon robi to ze swoją stulą.

Bierzcie i jedzcie,
To jest bowiem Ciało moje,
które jest wydane za was i za wielu innych, na odpuszczenie
grzechów .

Ludzie: Amen.

Diakon, jeżeli jest sam, przechodzi na prawa stronę kapłana

Kapłan: W ten sam sposób po wieczerzy wziął kielich i składając dziękczynienie, pobłogosławił go i dał swoim apostołom i uczniom, mówiąc:

Celebrans porusza się, by stanąć nieco na lewo od środka ołtarza, diakon przesuwa się, by stanąć po prawej stronie. Prawą ręką kapłan gestykuluje w stronę kielicha, a diakon robi to ze swoją stulą.

Bierzcie i pijcie z niego wszyscy:
To jest bowiem kielich Krwi mojej
nowego i wiecznego przymierza,
która za was i za wielu będzie wylana
na odpuszczenie grzechów.
To czyńcie na moją pamiątkę.

Ludzie: Amen.

Anamneza

Kapłan: „Za każdym razem, gdy to czynicie, to czynicie to na moją pamiątkę; głosicie moją śmierć, ogłaszacie moje zmartwychwstanie, oczekując na mój powrót, aż przyjdę do was z nieba w chwale”.

O ile nie zaznaczono inaczej we właściwym, używana jest następująca anamneza.

Kapłan: Wspominając najchwalebniejszą Mękę, Zmartwychwstanie, zstąpienie do Otchłani i Wniebowstąpienie do nieba,

Celebrans odsuwa się od ołtarza, aby dać miejsce diakonowi, który przecina prawą rękę nad lewą, bierze patenę w prawą rękę i kielich w lewej ręce i podnosi je.

Kapłan: my, którzy jesteśmy twoimi, ofiarowujemy Ci, w twoim imieniu, to, co jest twoje: tę czystą Ofiarę, tę doskonałą Ofiarę, i bezkrwawą ofiarę. I prosimy Cię, a my błagamy Cię, abyś otrzymał tę Ofiarę na swoim ołtarzu wysoko z rąk twoich aniołów ...

Diakon ustawia patenę i kielich na ołtarzu, czyniąc znak krzyża i wraca na prawo od celebransa, który wraca na swoje miejsce przy ołtarzu.

EPIKLEZA

Ludzie: *(cicho i powoli)* Modlimy się do Ciebie, Panie, i błagamy Twój majestat, aby nasze pokorne modlitwy wzniosły się ku Tobie, Boże, najmiłosierniejszy.

Kapłan: *(cichym głosem)* ... gdy raczyłeś otrzymać dary swojego sługi, sprawiedliwego Abła, ofiarę naszego patriarchy Abrahama i to, co zostało ci ofiarowane przez twojego arcykapłana Melchizedeka.

Modlimy się do Ciebie i błagamy Twój majestat, aby nasze pokorne modlitwy wzniosły się do Ciebie, o Boże najmiłosierniejszy,

I dalszy ciąg Kapłan mówi głośno:

i aby pełnia Twojej boskości spadła na nas, na ten chleb i na ten kielich, i na cały świat, tak jak spadała przedtem na ofiary ojców naszych, Spraw, aby te Dary stały się naprawdę Ciałem

Ludzie: Amen.

Kapłan: i Krwią

Ludzie: Amen.

Kapłan: ... twojego Syna, naszego Pana Jezusa Chrystusa, przez + niepojętą i nieskończoną moc Twojego Ducha Świętego.

Wszyscy: Amen! Amen! Amen!

Dzwon natychmiast dzwoni trzy razy. Wszyscy robią głęboki ukłon, lub padają na kolana, z wyjątkiem Niedziel Wielkanocnych, oraz Świąt Pańskich . Wszyscy modlą się w ciszy.

Po Epiklezie

O ile nie zaznaczono inaczej we właściwym, używany jest następujący Post Epiklesis.

Kapłan: Niech te Dary będą ochroną dla tych, którzy są zdrowi i uzdrowieniem dla chorych, przyniosą pojednanie wszystkim skłóconym braciom, pokój i miłosierdzie, niech przyniosą mądrość nierozsądnemu i umiarkowanie mądrymu, czujność wobec niewrażliwego i łagodnego dla gorliwych. I niech ci, którzy uczestniczą w tych Tajemnicach, dzielą w ten sam sposób towarzystwo wybranych w królestwie niebieskim, przyspieszając chwalebne przyjście Chrystusa i pełnię Ducha.

Dzielenie Świętych Postaci

Kapłan rozbija Hostię na tyle kawałków, ile potrzeba do Komunii, (w niektóre święta błogosławi inne dary, np: olejki, winogrona, owoce, jajka itp...) mówiąc cicho:

(BŁOGOSŁAWIENIE ŚWIĘTYCH DARÓW)

Przez Niego, Ty stwarzasz wszystko i błogosławisz to, co jest stworzone, uświęcaj to, co jest błogosławione, i rozdawaj to, co uświęcone.

DOKSOLOGIA KOŃCOWA

Kapłan: Tobie, Ojczy wszechmogący, i Twemu wiernemu i prawdziwemu Słowu, i Twemu Duchowi Świętemu, Uświęcicielowi, należy się wszelka cześć, chwała i adoracja, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Ludzie: Amen.

KOMUNIA

Łamanie chleba

Tymczasem śpiewa się hymn frakcji. Podczas Wielkiego Postu jest to śpiewane bardziej trzeźwo do tonu 2, śpiew Alleluja jest pomijany

Męski kantor: Mądrość zbudowała swój dom;

Mężczyźni: założyła ją na swoich siedmiu filarach; Poświęciła swoje ofiary, zmieszała wino i postawiła stół.

Ludzie: Rozpoznali Pana. Alleluja! W łamaniu chleba. Alleluja! Alleluja!

Kobieta kantor: Chodź i jedz mój chleb

Kobiety: i pij wino, które wymieszałem. Zostaw ignorancję, a będziesz żył.

Ludzie: rozpoznali Pana. Alleluja! W łamaniu chleba. Alleluja! Alleluja!

Męski kantor: Chleb, który łamiemy

ludzi: jest Ciałem Pana.

Kobieta kantor: Kielich, którym błogosławimy

kobiety: jest Krew Pana.

Wszystko: pojedyncza i wyjątkowa tajemnica!

Ludzie: Rozpoznali Pana. Alleluja! W łamaniu chleba. Alleluja! Alleluja!

Podczas śpiewu kapłan łamie chleb, cicho mówiąc:

Kapłan: Stół jest przygotowany. Baranek Boży jest zabijany, dzielony, ale nie podzielony, zjedzony, ale nigdy nie jest spożyty. Wino jest zmieszane, krew jest wylana. Wypijmy z niewyczerpanego kielicha, zostawmy za sobą ignorancję i ogłaszajmy tę jedną, wyjątkową i niesamowitą tajemnicę.

Wprowadzenie do Modlitwy Pańskiej

Diakon otwiera drzwi świątyni.

Diakon: Módlmy się.

Kapłan: Nie przez nasze zasługi, Ojcze święty, ale w posłuszeństwie przykazaniu Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, naszego Pana, ośmielamy się wołać:

Ludzie: Ojcze nasz, któryś jest w niebie, święć się imię Twoje, przyjdź Królestwo Twoje, bądź wola Twoja jako w niebie tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj. I odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom. I nie wódź nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego.

Kapłan: Wyzwól nas, Panie, od zła i wszelkiego niebezpieczeństwa; zachowaj nas w dobrych uczynkach według Twojej doskonałej prawdy i Twojej prawdziwej wolności; albowiem do Ciebie należy królestwo, moc i chwała na wieki wieków.

Ludzie: Amen.

Wyniesienie Świętych Postaci

W niedziele i święta celebrans wznosi Dary trzy razy, za każdym razem podnosząc je i śpiewając wyznaczony tekst z podwyższenia prezbiterium. W przypadku braku odpowiedniego tekstu używa się, śpiewając trzy razy

Kapłan: Lew z pokolenia Judy, potomek Dawida, zwycięża wszystko. Alleluja!

Ludzie: Ten, który siedzi pośród cherubinów, zwycięża wszystko. Alleluja!
Alleluja!

Ukazanie Świętych Postaci

Celebrans zwraca się do ludzi i przedstawia im prezenty, mówiąc:

Kapłan: Święte rzeczy dla Świętych!

Ludzie: Jeden jest święty; Jednym jest Pan: Jezus Chrystus ku chwale Boga Ojca. Amen.

IMMIXION

Podczas śpiewania powyższego celebrans zwraca Dary do ołtarza i umieszcza część Hostii w kielichu, mówiąc niskim głosem:

Kapłan: Niech zjednoczenie Ciała i Krwi Chrystusa będzie obietnicą naszej przemiany i zmartwychwstania wiernych zmarłych, w oczekiwaniu końca wieków.

BŁOGOSŁAWIENSTWO WIERNYCH

Diakon: Pochylcie głowy, aby otrzymać błogosławieństwo.

Ludzie: Przed Tobą, o Panie.

Jeżeli nie ma innych wskazań, kapłan i diakon zwracają się do ludzi, główny celebrans ich błogosławi.

Kapłan: Panie, błogosław + tę twoją rodzinę; niech się napełni Twoją obecnością i niech te Tajemnice zostaną rozdzielone dla wszystkich, według ich potrzeb, przez Twoje miłosierdzie, o Boże, którzy jesteś błogosławiony na wieki wieków.

Ludzie: Amen.

(**Kapłan:** Niech pokój i miłość Boga chronią + i chronią cię.

Ludzie: Amen.)

Kapłan może udzielić następującego odpuszczenia grzechów:

Ukochani bracia i siostry, wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, w imieniu Naszego Ojca, i Syna Jego i Ducha Świętego, i którzy chcecie brać udział w Komunii, do której się przygotowaliście, poproście Boga w sercu waszym o przebaczenie grzechów i zbliżcie się bez obawy do uczty Zmartwychwstałego.

Chrystus, który jest przyjacielem człowieka, i nie chce śmierci grzesznika, lecz jego nawrócenia i życia, niech przebaczy wam wszystkie grzechy, popełnione myślą, słowem i uczynkiem, umyślnie lub nie, świadomie lub nieświadomie,.

Zbliżcie w pokoju i weźcie udział w Komunii, w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

W święta i inne okazje, kiedy wyznaczane jest właściwe błogosławieństwo, kapłan udziela serii błogosławieństw, po których następuje:

Ludzie: Amen.

Ludzie: Wierzę, Panie, i wyznaję, że naprawdę „Ty jesteś Chrystus, Syn Boga żywego”, Który przyszedł na świat zbawić grzeszników, z których pierwszy jestem ja. Wierzę jeszcze, że to właśnie jest przeczyste Twoje Ciało i to właśnie jest najdroższa Twoja Krew. Błagam, zatem Ciebie: zmiłuj się nade mną i odpuść mi grzechy dobrowolne i niedobrowolne, które popełniłem słowem lub uczynkiem, z wiedzą i bez wiedzy; spraw łaskawie, żebym bez obawy potępienia przyjął przенajświętsze Twoje Tajemnice, na odpuszczenie grzechów i życie wieczne. Przyjmij mnie dzisiaj, Panie, za uczestnika Twojej mistycznej Wieczerzy, bo nie wyjawię Tajemnicy Twoim wrogom, ani też nie dam Tobie pocałunku jak Judasz, ale jak łotr wyznaję Cię i wołam: wspomnij na mnie, Panie, w Królestwie Swoim. Niech przyjęcie Twoich świętych Tajemnic nie będzie dla mnie przyczyną sądu lub potępienia, ale uzdrowieniem duszy i ciała.

Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł do mnie, ale powiedz jedno słowo, a będę uzdrowiony.

Chor śpiewa na przemian antyfonę i wersety psalmu (najlepiej psalm 34)

KOMUNIA DUCHOWNYCH

Komunia wiernych

Kantor: Widzieliśmy światłość prawdziwą!

Ludzie: Przyjęliśmy Ducha niebieskiego, znaleźliśmy wiarę prawdziwą, przeto kłaniamy się Trójcy niepodzielnej, ona bowiem nas zbawiła.

Celebrans bierze kadzielnicę i kadzi resztki świętych darów, mówiąc:

Celebrans: Bóg wstępuje wśród radosnych okrzyków i przy dźwięku trąby.

Kapłan porzuca kadzielnicę, zabiera święte dary i błogosławi nimi ludzi.

Kapłan: Pan + z wami.

Ludzie: I z duchem twoim.

Ludzie: Nakarmieni tym zbawczym Chlebem i napełnieni życiem przez ten wieczny kielich, nieustannie dziękujemy Chrystusowi, zawsze obecnemu w Jego Kościele. Przyszedł do nas w swoich sakramentach i przyjdzie w chwale, aby sądzić świat; On jest wieczny z Ojcem i Duchem życia.

KOLEKTA POST- COMMUNION

HYMN DZIEKCZYNNY (fakultatywny)

To responsorium jest śpiewane we wszystkie niedziele i święta, ale może być pominięte w innym czasie.

Duchowieństwo: Dziękujcie Panu, bo On jest dobry; bo Jego miłosierdzie trwa na wieki.

Ludzie: Dziękujcie Panu, bo On jest dobry; Jego miłosierdzie trwa na wieki.

Kantor: Będę błogosławił Pana przez wszystkie czasy; Jego chwała będzie zawsze w moich ustach.

Inny Kantor: Wywyższajcie ze mną Pana i razem wysławiajmy jego imię.

Ludzie: Dziękujcie Panu, bo On jest dobry; Jego miłosierdzie trwa na wieki.

Kantor: Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu; jak było na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Ludzie: Dziękujcie Panu, bo On jest dobry; Jego miłosierdzie trwa na wieki.

BŁOGOSŁAWIENSTWO NAZAKOŃCZENIE LITURGII

Kapłan: Niech Twoje miłosierdzie, o Panie, napełni nas.

Ludzie: Ponieważ pokładamy nadzieję w Tobie.

Celebrans zwraca się do wiernych i błogosławi ich.

Kapłan: Przez modlitwy Bogurodzicy, Świętej Matki Boskiej niepokalanej, naszych Świętych Opiekunów: św. N. i N. (*można tu przywołać miejscowych świętych*) i św. N., którego pamięć zachowujemy dzisiaj, niech zstąpi błogosławieństwo Boga wszechmogącego, Ojca i Syna, i Ducha Świętego na Was i pozostanie z wami na zawsze.

Ludzie: Amen.

Rozesłanie

W niedziele i święta:

Diakon: Liturgia zakończona: odejźmy w pokoju!

Ludzie: Bogu niech będą dzięki.

Przed Świętymi Wrotami Kapłan rozdaje pobłogosławiony chleb (antidoron).

Diakon: Idźmy w pokoju!

Ludzie: Bogu niech będą dzięki

INSTRUKCJE:

I. Okadzanie :

-przez księdza: podczas Trisaghionu ksiadz okadza ołtarz 3 razy z każdej strony (podobnie podczas mszy wieczornej – nieszpory, z soboty na niedziele – lurcenaire)

-przez diakona – okadza kościół podczas śpiewania benedictus, gloria, credo (i magnificat w nieszpory): okadza ściany sanktuarium, wychodzi przez św. Wrota, ikony wokół świętych wrót, i ikony wokół ambony jeżeli są, obchodzi kościół, od strony południowej do północnej, okadza celebransów w sanktuarium, następnie wychodzi przez Święte Drzwi żeby okadzić wiernych, z prawej, a następnie lewej strony

II. Uwagi dla diakonów: wszystkie intencje- modlitwy, oprócz tej wypowiedanej po komunii (postcommunion), są wypowiedane z sanktuarium. W czasie litanii (lub kazania, jeżeli jest) wyjście jest dyskretne.

Na wielkie wejście, przejście jest przez Drzwi północne, na Dyptyki – przez Święte Drzwi.

